

वत्वम् । उद्गाह्यौ । “अन्वास्वेति” सूत्रे ऽङ्गुशब्दप्रयोगात्
अङ्गुशब्दः हस्तवाचीतिज्ञापितम् । “अङ्गुष्ठोदरमध्ये
तु यवो यस्य विराजते” इति साधुः ।

अङ्गुष्ठमात्रं लि० अङ्गुष्ठपरिमाणार्थं मातृच् । अङ्गुष्ठ-
मध्यपर्वपरिमिते । “अङ्गुष्ठमात्रोद्गमरोऽपि दृष्ट” इति
श्रुतिः । “अङ्गुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्ष वचाद्यम्” इति
भारतम् । “अङ्गुष्ठाङ्गुलमानन्तु यत्न यत्नोपदिश्यते ।
तत्न तत्न दृष्टपर्वपन्थभिर्मिहयात् सदेति” कात्या० ।

अङ्गुष्ठं पु० अग्नि-जघन् । नकुले वाये च ।

अङ्गुस्त्वं न० अङ्गुस्ते नरकमनेन अवि-गतौ अङ्गुस्त्वं । पाप्मे “युष्म-
च्छासनलङ्घनाङ्गुसिमया मग्नेन नाम स्थितमिति” वेणी० ।
अङ्गुरारि पु० ऋ-इण् ईत० ष्ट० । दोमिशीले । “कविरसि
“अङ्गुरारिणीति” यजु० । “अङ्गुरारिर्दोमिशील इति”
वेददीपः ।

अङ्गि पु० अविगतौ-इन् । पादे, दृष्टमूले च ।

अङ्गि पु० अवि-गतौ करणे ङिन् । करणे, दृष्टमूले,
“अधारि पद्मेषु तदङ्गिणा दृष्टेति नै० । अङ्गिपः (पादपः)
छन्दसां चतुर्थभागे च । “प्रथमाङ्गिसमोयसेति” दृष्ट० ।

अङ्गिप पु० अङ्गिणा मूलेन पिबति सिक्तजलम् पा-क
इत० । दृष्टमाले ।

अङ्गिपर्षिका स्त्री अङ्गौ मूले तदारभ्य वा पर्षमस्याः
जातौ ङीप् सार्थे कन् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकु-
लिया) इति ख्याते दृष्टे । कामावे अङ्गिपर्षीत्यपि तत्तैव ।

अङ्गिवस्त्रिका स्त्री अङ्गेरारभ्य वस्त्रीव पर्षवत्त्वेन, ततः
सार्थे के हुस्वे टाप् । सिंहपुच्छाकारपुष्पवति (चाकुलिया)
इति प्रसिद्धे दृष्टे । कामावे ॥ अङ्गिवस्त्रीत्यपि तत्तैव ।

अच अविसृष्टकथने गतौ च उभय० आदि० सक० सेट् क्ता
नेट् । अचति ते । आचीत् आचिष्ट । क्त अक्तः क्ता
अचित्वा-अक्ता “खाहायश्चमित्यङ्गुली अचते” इति
कात्या० । “अचते सङ्कोचयति” इति वेददीपः ।

अच(अनृच्) गतौ पूजायाश्च प० सक० सेट् । तत्न अच
इदित् जोदिच्च (अनृच्) अव्यक्तशब्दे च । अचति आचीत्
अनृच्-गतौ अचत्वात् पूजायामचत्वात् । क्त अक्तः
पूजायास्तुभयोः अञ्चितः अचि-वत्तमाने क्त अञ्चितः ।
अनृच्-क्ता अञ्चित्वा-अक्ता अचि-अञ्चित्वा । “अयमञ्चति
पञ्चशरास्तुचर” इति सा० टी० । प्र-प्रकर्षे पूर्वदिक्-
कालद्वयौ च प्राञ्चति प्राङ्(पूर्वदिक्) प्राची(पूर्वदिक्)
परा-प्रतिगतौ, आभिमुख्याभावे, पश्चाद्भावे, वहिर्भावे च

पराञ्चति (परागच्छति) पराङ् (वाह्यः) । अप-
अपसरणे अपाञ्चति । सम्+सुन्दरगमने, यथोचित-
गमने च समञ्चति समञ्च । अनु+पश्चाद्गतौ । अन्य
ञ्चति अन्वङ् । उद्+जर्झगमने, उत्तरदिग्वृत्तौ च
उदञ्चति (उदगच्छति) “उदञ्चद्रोमाञ्चमिति” उदङ् देशः
उदीची (उत्तरा दिक्) । परि+समन्ताद्गतौ । पर्यञ्चति ।
प्रति+प्रतीपगतौ, पश्चाद्गतौ, पश्चाद्वर्तित्ये च प्रत्यञ्चति
(प्रतीपं गच्छति) । प्रत्यङ्, प्रतीची (पश्चिमा दिक्) । आत्मनि
व्याप्यार्थकप्रतिभा योगात् प्रत्यक्षशब्दः तस्य सर्वविषय-
व्यापकत्वात् प्रत्यक्षत्वम् । नि+न्यूनीभावे न्यञ्चति न्यङ्
न्यग्भावः न्यकारः । अव+अधोगतौ, दक्षिणदिग्वृत्तौ
च । अवाञ्चति अवाङ् (अधोमुखः) अवाची (दक्षिणा दिक्)
यथा च उत्तरदक्षिणयोः अङ्गावोभावस्तथा अवाक्ष्यन्ते
वक्ष्यते ।

अच गतौ पूजायाम् इदित् उभ० सक० सेट् क्ता नेट् ।
अचति ते आचीत् आचिष्ट । क्ता अङ्कता-अञ्जिता ।
उपसर्गात् अनृचवत् । “न्यञ्चते प्रत्यक्षं भोहो यथाभ्यञ्चति
चारय” इति कविर० ।

अचक्षुस्त्वं लि० न० ब० । मन्दनेले, नेत्रहीने च । “सच-
क्षुरचक्षुरिव सकस्योऽकर्ण इवेति” श्रुतिः । न० त० ।
चक्षुर्भिन्ने न० ।

अचतुर लि० न सन्ति चत्वारि यत्न लि० अचत्समा० ।
चतुःसंख्यामूले । चतुरोनिष्ठः न० त० । दक्षाभिन्ने
अपटौ लि० ।

अचपल लि० न चपलः । चापस्यविरोधस्यैव्युक्तेः ।

अचर लि० न चरति चलति-चर-अच् न० त० । चरत्-
विरोधस्यैव्युक्ते स्थानरे स्थितिशेले पृथिव्यादौ “चरा-
णामक्षमचरमिति” मनुः । चलनमूले लि० ।

अद्योतिषोक्ते मेधकर्कटतुलनामकराराणिरूपचराराणिभिर्भेदु
स्थिराराणिषु दृष्टसिंहदृष्टिकुम्भराणिषु न० ।

अचरम लि० न० त० । अन्तिसत्यविरोधमध्यस्थावस्थावति
“वयस्चरमे” इति पा० । अचरमं वयः कीमारादि ।

अचल पु० न चलः ।। (गो'ज) इति ख्याते शङ्खौ । पञ्चते,
“अचलाः सागराः प्रमाः प्रासादधवला नदहाः धारितं च
त्वया सर्वमिति” पृथिवीप्रार्थनासन्धः । “अचल एव भवानिव
राजते” इति भावः । पृथिव्यां स्त्री । भूमेरचलत्वा-
दिकछत्तां सि० शि० गो० । “भूमेः पितृभ्यः शशाङ्कसक-
विरविकुजेऽर्धाकिनचलत्वाद्यष्टौ इत्येते इतः सन् नद-